

“Cal excloure els Germans Musulmans del govern de transició”

John McCain (Coco Solo, canal de Panamà, 1936), senador republicà i ex-candidat a la presidència dels Estats Units, parla sobre la política nord-americana amb relació al Pròxim Orient i la por als Germans Musulmans.

El govern de Washington no vol trobar-se a la part equivocada de la història, tal com va ocórrer a l'Iran després de la caiguda del xa. Com ho pot aconseguir?

—Durant molt de temps hem ignorat que els habitants del Pròxim Orient, com tothom, anhelaven la llibertat i la democràcia. Sembla que ara el president Obama se n'ha adonat, però li ha calgut molt de temps. Recordeu que es va negar a condemnar la repressió del moviment verd a l'Iran el 2009? Aquest va ser un dels errors més importants de la seua presidència.

—Cal que Egipte faça eleccions prompte? O just això podria provocar novament el caos?

—Cal que el president Hosni Mubàrak es retire, i l'exèrcit hi hauria d'assumir la responsabilitat, juntament amb les organitzacions democràtiques. Aquests grups, amb l'excepció dels Germans Musulmans, haurien de constituir un govern de transició i organitzar unes eleccions al setembre.

—A molts observadors, aquesta situació els recorda la revolució islàmica del 1979 quan, després de la caiguda del xa, els mul·làs van prendre el poder. Egipte es troba amenaçat per un escenari semblant?

—Em preocupa molt que els extremistes es facen càrrec del moviment per la llibertat, com malauradament vam veure l'any 1979 a l'Iran.

—Us sembla que realment es pot establir la democràcia al món àrab?

POLITICS DAILY

“Em preocupa molt que els extremistes es facen càrrec del moviment per la llibertat, com malauradament vam veure l'any 1979 a l'Iran”

—Sobretot a Egipte, el centre cultural i polític del Pròxim Orient. Tanmateix, com més temps es reprimesquen les manifestacions, més prompte podrien aprofitar la situació els islamistes i prendre possessió del poder.

—A la Franja de Gaza no va donar resultat l'experiment democràtic dels Estats Units. El 2006 Washington va insistir a convocar-hi unes eleccions lliures, de les quals va eixir vencedora l'organització radical Hamàs.

—Els votants només van poder elegir entre dos mals: la representació palestina al-Fatah, una organització corrupta i fracassada, i Hamàs, un brot dels Germans Musulmans d'Egipte.

—No sou massa crític amb els Germans Musulmans?

—Els Germans Musulmans són un grup radical, i els importa sobretot aplicar la llei islàmica. És completament antidemocràtic, sobretot respecte als

drets de les dones. Treballa amb terroristes, i per aquesta raó hom l'hauria d'excloure del govern de transició.

—Sembla que els informes actuals de la Casa Blanca preveuen que els Germans Musulmans tinguin algun paper en el govern de transició?

—Això em preocupa molt. Fer-los participar en un govern de transició seria un error de dimensions històriques.

—També temeu que els Germans Musulmans puguin instrumentalitzar el-Baradei?

—Sí, és possible que el-Baradei es convertisca en el seu home, perquè ell no té seguidors ni influència política a Egipte. Al cap i a la fi, ha passat la major part de la vida fora del país.

—Trobeu que la crisi a Egipte podria desencadenar un efecte dòmino a més països de la regió?

—No hi ha cap dubte que el moviment actual a Egipte influeix en els altres països. Tanmateix, això no significa que a tots els països la religió tinga pendent una evolució semblant. Els països del Pròxim Orient són molt diferents. L'anhel de democràcia i d'eleccions lliures el trobem a tots.

—El canvi a Egipte marca la fi de la realpolitik clàssica?

—En la meua opinió, cap país no pot passar sense un percentatge raonable de *realpolitik* en política exterior. Alhora, cal mirar d'assolir un equilibri entre la *realpolitik* i els principis de llibertat, democràcia i drets humans. Mantenir aquest equilibri és el repte més important que cal que es proposen les nacions occidentals. Orientar-se només cap a la *realpolitik* seria fàcil, però, al mateix temps, cal que defensem el principi segons el qual tothom està dotat de certs drets inalienables.

*Marc Hujer
Gregor Peter Schmitz
Traducció de Blanca Juan*